

14

NONIKA ΓΑΛΗΝΕΑ

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ
ΑΝΥΨΗΤΟΝ

Ντίνος Διμαντάπουλος

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ. Μετά από μια παράσταση. Στη μέση της τεράστιας πλατείας του πάρκινγκ, έξω απ' το Αρχαίο Θέατρο, ανάμεσα σε χιλιάδες αυτοκίνητα, μια γυναίκα μ' έναν άντρα πολύ νεότερό της κάθονται μέσα στ' αυτοκίνητό του και μιλάνε. Βρίσκονται και οι δύο σε μεγάλη ένταση. Το πάρκινγκ σιγά-σιγά αδειάζει και το αυτοκίνητο του νέου βρίσκεται μόνο του στη μέση αυτής της πλατείας. Είναι πανσέληνος. Ο γκιόνης στα μεγάλα του κέφια. Ξημερώνει και η γυναίκα με τον νέο είναι ακόμα εκεί. Μια σχέση που έληξε εις χρόνον ανύποπτον.

Ο νέος –που τόσα του χάρισε ο Θεός– αφιέρωσε στη γυναίκα το ποίημα του Καβάφη «Μισή Ώρα»:

*Μήτε σε απέκτησα, μήτε θα σε αποκτήσω
ποτέ, θαρρώ. Μερικά λόγια, ένα πλησίασμα
όπως στο μπαρ προχθές, και τίποτε άλλο.
Είναι, δεν λέγω, λύπη. Αλλά εμείς της Τέχνης
κάποτε μ' έντασι του νου, και βέβαια μόνο
για λίγην ώρα, δημιουργούμεν ηδονήν
η οποία σχεδόν σαν υλική φαντάζει.*

Η γυναίκα σε μια στιγμή είπε: «Τι θα γίνει άμα γεράσω και δεν θα σου αρέσω;» Και ο νέος της απάντησε: «Εσύ δεν θα γεράσεις ποτέ».